

Ново лице Србије

Ново лице Србије је политичка странка добровољно удружених грађана и грађанки државе Србије који прихватају, подржавају и остварују циљеве и начела Програма Новог лица Србије.

Србија је земља која вишедеценијски срља у неморал, издају, корупцију, криминал, сиромаштво и безперктивност.

Ново лице Србије је странка десног центра, монархистичка и демократска, заснована на политици либералног конзервативизма и економији социјалног либерализма.

Нове генерације младих људи неће дозволити да им било ко краде будућност, и управо из тог разлога смо се организовали у политичку странку која ће се залагати за:

1. Обнову монархије и демократије;
2. Правну државу и децентрализацију;
3. Борбу за очување Косова и Метохије;
4. Економски просперитетну државу и реституцију;
5. Социјалну правду;
6. Напреднију и јачу пољопривреду;
7. Реформу безбедносног сектора;
8. Спољну политику и сарадњу са Србима у региону и дијаспори;
9. Борбу против криминала и корупције;
10. Државну управу и локалну самоуправу;
11. Заштиту животне средине;
11. Развој културе и слободу медија;
12. Модернизацију образовања, бољи положај младих;

13. Спорт;

ОБНОВА МОНАРХИЈЕ И ДЕМОКРАТИЈЕ

Просечан становник Србије монархију перципира као владавину једног човека, а демократију везује за републику. Незнање ставара предрасуде и стереотипе. Монархија и демократија су две стране исте медаље.

Монархија за нас представља јединство народа, континуитет једне државе и гарант демократије.

Србији је потребна монархија из више разлога. Најпре, припадницима српске националности сматра се сваки човек који се тако изјашњава, без обзира на пол, расу, вероисповест, сексуалну оријентацију. Српски народ је један и недељив према актуелном Уставу Републике Србије. Устав је акт са највишом правном снагом. У пракси неретко видимо да је дељив. Стога нам је потребна минимум једна инстанца која ће нас све ујединити, оличена у монарху који представља фактор стабилности, интегритета и суверенитета, а династија национални идентитет. Монарх би био краљ свих грађана Србије и свих Срба који живе ван граница Србије.

Монархија се често сматра застарелим друштвеним уређењем, међутим, она никако није регресивна тековина, напротив – најразвијеније земље света су монархије. Као пример изузетне праксе имамо Царевину Јапан, краљевине Велику Британију, Шведску, Шпанију, Холандију, Данску, Белгију и Норвешку. Под круном енглеске краљице су Канада, Аустралија и Нови Зеланд. Велико Војводство је Луксембург, а кнежевине Андора, Лихтенштајн и Монако. То су земље у које одлазе наши најобразованији људи и у које грађани Републике Србије маштају да иду, како пословно, тако и приватно.

Повратак на монархистичко државно уређење је важно и због успостављања суштинског демократског и плуралистичког друштва. Србији је неопходна конституционална монархија. Парцијална и ограничена. У овом случају устав ограничава монарха, баш као у најразвијенијим државама Европе и света. Подела власти треба да се изврши на три гране: законодавну, извршну и судску. Медији треба да остану независни.

Монарх би био у директној вези са најважнијим државним структурама,

превасходно са струком, науком и културом. Он би био спона науке, културе и духовности са политиком. Наука и култура би биле деполитизоване, а држава би задржала секуларност, јер би се онемогућио директан утицај цркве на државу и обрнуто.

Србија је недемократским путем постала република. Насилним и револуционарним путем. Ова тврдња је доказива у пракси. Чињеница је да смо од 1945. године имали минимум три председника републике који су узурпирали власт. Монарх, за разлику од председника, није припадник ниједне политичке фракције. Карађорђевићи су народна, а не аристократска династија, и то је са менталитетског и културолошког аспекта нашег народа разлог више да се васпостави монархија. Нама треба народни краљ, као што је био Краљ Петар Први Карађорђевић. Ово је један од разлога због чега република нема легитимитет у српској демократији.

ПРАВНА ДРЖАВА

Држава је тродимензионална целина, коју чине становништво, територија и суверена власт. Становништво у Србији нестаје, бежи из ње и одумире. Стопа морталитета је већа од стопе наталитета, а при томе смо друга држава на свету по „одливу мозгова”. У преамбули (спомиње се и у нормативном делу) Устава из 2006. године стоји да је Косово и Метохија саставни и неотуђиви део Републике Србије. Србија нема никакве ингеренције над својом јужном покрајином, јер је Влада Републике Србије потписала Бриселски споразум 2013. године, где је укинула велику већину српских институција на Косову и Метохији. Србија није суверена држава, јер нема ингеренција на целој својој територији. Суверене земље у међународним односима поступају по принципу реципроцитета, што, нажалост, није случај са нашом земљом. Последња промена власти у Србији десила се, сада већ давне 2012. године, када је у току изборног дана „грешком” стигла честитка Томиславу Николићу из Брисела. Из овога можемо закључити колико је Србија суверена држава и зашто наши „пријатељи” са запада затварају очи пред аутократским режимом који има тенденцију да склизне у тоталитаристички.

Без правне државе и ефикасног правосуђа не може бити ни поверења народа у своју државу, праведног и безбедног друштва, заштите елементарних права и слобода, услова за успешно пословање и инвестиције, поверења у Србију на међународном плану, достојанствених и слободних грађана.

У последњих петнаестак година спроведене су бројне реформе правосуђа, када су нас уверавали да ће оне допринети професионализацији и независности правосуђа, а десило се супротно.

Сведоци смо бројних аномалија које подривају правну државу као што су:

-неједнакост пред законом

-селективна примена закона

-изостанак судског епилога у случајевима озбиљних криминалних радњи

-злоупотреба службеног положаја од стране појединаца на руководећим местима у правосуђу

-спорост и недостижност правде

-огромне несразмере између броја лица лишених слободе (ухапшених или притворених) и броја осуђених лица, услед чега је држава у обавези да плаћа енормне своте новца на име материјалне и нематеријалне одштете

-медијски вођене истраге, чији је циљ протеривање критичког мишљења из јавног живота и инструисање судског процеса

-одлагање, или опраштање дугова привилегованим појединцима и компанијама (правним лицима), уз истовремено унапређивање начина наплате обавеза најсиромашнијим грађанима.

Ради промене система који данас у бројним случајевима није у стању да обезбеди правду, или макар правичност, неопходно је у потпуности унапредити правосуђе и ослободити га притисака, директног мешања, утицаја и зависности од извршне власти.

Судство мора бити ефикасније и потпуно независно и самостално у свом раду. Број судија, судијских помоћника и запослених у судовима треба да буде сразмеран радној оптерећености (према броју предмета и другим критеријумима), али и оптималан за успешно обављање судских послова. Надлежност над судским буџетом требало би да пређе на Високи савет судства.

Избор судија треба да врше Високи савет судства, Скупштина и Монарх. Грађани су носиоци суверенитета где приликом избора свој суверенитет преносе на народне посланике. Зато пресуде треба да гласе: „У име народа”. Изменом уставних

амандмана где судије бира само Високи савет судства који се, између осталог, финансира и из страних фондова представља директно угрожавање државног суверенитета.

Тужилаштво мора имати независност и самосталност у раду, сагласно Уставу и закону (који ће бити подложни изменама, сагласно савременим и општеприхваћеним стандардима и пракси).

Адвокатура као самостална и независна правосудна професија мора остати јасно дефинисана уставна и законска категорија. Правда мора бити доступна свима, без обзира на имовинско стање, расу, пол, доб, вероисповест или сексуално опредељење, тако да се мора пронаћи начин да бесплатна правна помоћ буде доступна свим сиромашним грађанима.

Уставни суд мора добити место које заслужује у правном систему сваке озбиљне државе. Он је окосница изградње и очувања правне државе. Нажалост, сведоци смо да се данас често доносе закони и уредбе који су упитни са аспекта Устава, а да Уставни суд не реагује благовремено. Независност и интегритет Уставног суда зато морају бити обезбеђени, а предложене судије људи са највишим стручним и етичким квалификацијама.

Уколико желимо да задржимо ово мало суверенитета и да обновимо суверенитет у потпуности потребно је да донесемо Закон о децентрализацији изборног система.

Имамо два предлога за децентрализацију изборног система у чијем доношењу закона бисмо ангажовали екперте из правне и политиколошке струке.

Први предлог је да изборни систем треба да буде пропорционално персонализован, са отвореним листама на којим би дошли до изражаја квалитетни појединци из различитих политичких структура и где би постојала равномерна регионална заступљеност.

Други предлог је дводома скупштина у којој би се Горњи дом бирао по пропорционалном изборном систему, а Доњи дом би се бирао по већинском изборном систему. Мешовити изборни систем донео би то да се Горњи дом бави високом политиком, а Доњи дом да буде спона републичке законодавне власти и јединица локалне самоуправе из којих би се бирали посланици.

БОРБА ЗА ОЧУВАЊЕ КОСОВА И МЕТОХИЈЕ

Србија никада не сме признати независност Косова и Метохије. Косово и Метохија су колевка нашег духовног, националног и културног идентитета. Србија се никада не сме одрећи Косова и Метохије због националних, геополитичких, безбедносних, економских и културних интереса.

Са правног аспекта Косово и Метохију у саставу Србије штите национални и међународни извори права. Национални извор права представља преамбула актуелног Устава у којој су Косово и Метохија саставни и неотуђиви део наше земље. Међународни извор права представља Резолуција 1244 Савета безбедности Организације Уједињених нација.

Немамо право да се одрекнемо нашег духовног и културног идентитета и наших предака, јер нећемо бити достојни својих потомака. Немамо право да се одрекнемо манастира Високи Дечани, Грачанице, Пећке патријаршије и цркве Богородице Љевишке, који су уписани на Листу светске баштине УНЕСКО-а. На Косову и Метохији се налазе и манастири Светих Архангела, Зочиште и Бањска. Косовски бој један је од четири стуба нашег националног идентитета уз Светосавље, ћирилично писмо и српски језик. Немамо право да се одрекнемо ни Газиместана.

Безбедносни разлог зашто такозвано Косово никако не сме да буде примљено у Уједињене нације представља акт по коме две државе чланице УН-а могу да се уједине без пристанка треће државе. У том случају бисмо добили велику Албанију која би угрозила како нашу националну безбедност, тако и регионалну безбедност, те отворила пут ка кршењу постојећих граница, права народа и држава на геополитичкој мапи Европе.

Економски разлог зашто не смемо признати ту лажну творевину јесте имовина Републике Србије и њених грађана у нашој јужној покрајини. Немерљиво рудно и природно богатство, Газиводе, 16 милијарди тона лигнита и других добара припадају грађанима Србије.

ЕКОНОМСКИ ПРОСПЕРИТЕТНА ДРЖАВА И РЕСТИТУЦИЈА

Континентални капитализам је најбољи модел економског решења за нашу земљу. Приватна својина треба да буде светиња и, као таква, неотуђива. Синдикати морају бити јаки, а држава, заједно са њима и привредним удружењима, мора одређивати цену минималне зараде. Цена минималне зараде мора бити компромисна, да би се свим грађанима обезбедио спокојан и достојанствен живот. Социјализовани

капитализам је једино исправно решење за земље које желе да буду самосталне и независне. Правилан развој човека и тржишта је могућ једино ако се оба паралелно развијају. Развој ИТ индустрије један је од приоритета, као и промена закона о раду.

Недељно радно време на треба ограничити на тридесет сати, а дневно на шест часова. На тај начин људи имају више времена за себе и рад на себи, а самим тим се развијају и друштво и човечанство.

Српска привреда треба да се заснива на ИТ сектору, енергетици и пољопривреди.

Прогресивно опорезивање треба да се уведе као привремено решење, да се исправе друштвене неправде настале протеклих деценија, док додатни порез не треба временски ограничити.

Држава треба да отвори тржиште, које је тренутно херметички затворено, за младе и талентоване људе, који желе да своје идеје и производе претворе у монетарни еквивалент. Мала и средња привреда треба да буду носећи стуб друштва. Србија мора да подстиче индивидуално предузетништво, те да подстиче пословно осамостаљивање људи, јер тако слаби класни и хијерархијски систем у друштву, људи постају слободнији, а квалитет живота значајно побољшан. Увођењем посебних погодности на старт-апове, као што је укидање одређених такси, млади људи се мотивишу да остану у земљи и покрену сопствене делатности.

Борба против сиве економије остаје једна од кључних приоритета у области економије. Тренутна вредност сиве економије у Србији процењује се на 6,5 милијарди евра, скоро две трећине плата исплаћене су „на црно”. Држава тиме губи значајна средства, а грађани остају ускраћени за пензиона и социјална примања.

Сматрамо да је потребно основати Национално-инвестициону банку (НИБ), која би заменила Фонд за развој и Развојну агенцију Србије, легло непотизма и партократије. НИБ би била основана посебним законом и не би вршила функцију пословне банке већ би директно финансирала инфраструктурне пројекте, и то преко комерцијалних банака, те пројекте у приватном сектору.

Услед све чешћих кризних ситуација којима је друштво изложено (попут пандемије КОВИД-а, кризе услед рата у Украјини, итд), где цене животних намирница расту угрожавајући егзистенцију грађана што доводи до неравномерне расподеле између куповне и платне моћи, држава мора интервенисати креирањем посебног плана који ће бити активиран тако да заштити најпре најугроженије социјалне категорије

грађана, а потом и остале, како би се потенцијална штета максимално ублажила, у корист грађана.

Потребно је стварање јаким регионалних привредних центара, јер само тако можемо да заштитимо мање градове и село од одумирања. Потребни су нам јаким регионални центри попут Суботице, Зрењанина, Сремске Митровице, Шапца, Чачка, Ужица, Лесковца, Пирота, Бора, Зајечара.

Чврсто ћемо се залагати за реституцију, то јест повраћај власништва или права која су у прошлости неоправдано одузета одређеном лицу, групи грађана, читавој класи или етничкој групи.

Залагаћемо се за натуралну и финансијску реституцију, у зависности од законског решења који може обухватити и повраћај самих одузетих некретнина и покретних ствари тзв. натуралну реституцију, или се свести искључиво на финансијску надокнаду, када говоримо о финансијској реституцији.

У Србији нема правог капитализма, јер нема демократије. Демократије нема, јер нема јаке средње класе.

ПОЉОПРИВРЕДА

Пољопривреда је најважнија привредна грана наше земље. Држава треба да води бољу аграрну политику, тако што би повећала субвенције пољопривредницима и дала боље откупне цене. Субвенције морају бити веће за људе који се тек упуштају у бављење пољопривредом, и њима ће се обезбедити бесплатна саветодавна и логистичка подршка. Локалне самоуправе и месне заједнице ће у том подухвату имати кључну улогу – свака месна заједница мора имати своје агрономе и сарађивати са струком, како би се пољопривредници информисали и добили потребну помоћ у раду.

Село треба оживети подстицањем младих да остану на својој земљи и оснују сопствена газдинства, зато су субвенције и логистичка подршка младима кључ опстанка пољопривреде и српског сељака.

Давањем већих субвенција пољопривреди од стране државе храна би значајно појефтинила. Залагаћемо се да субвенције буду 350 евра по хектару обрадивог пољопривредног земљишта. Значајне субвенције биле би издвојене и за сточаре, у категоријама стоке којом се баве.

Субвенције су неопходне и пољопривредницима који гаје ретке и органске сорте биљака и стоке, како би се грађани хранили здравије, а наши ратари, воћари, повртари и сточари били конкурентнији на тржишту Европе и света. Зато је потребно развијати Институте за повртарство и ратарство, Банке семена и неговати старе и ретке сорте говеда и свиња.

Гарантујемо минималну откупну цену воћа и поврћа за наше воћаре и повртаре, као и повлашћену цену горива.

Задруге су некад биле место где су домаћинства могла да пласирају вишак својих произведених намирница, зато је неопходно да оне поново заживе и као места где ће пољопривредници лакше пласирати своје производе и као центри који ће преузети уговарање откупа са домаћим и страним купцима. Тиме се пољопривредник растерећује и зарада му постаје сигурнија, а задруге добијају значај локалних и регионалних центара за извоз и пласирање робе.

Пољопривредник не сме остати без пензије, те се треба увести нова категорија радног стажа и, сходно томе, доделити пензија пољопривредницима који читав живот проводе у тешком раду за добробит читаве заједнице.

СОЦИЈАЛНА ПРАВДА

Породица као основна ћелија друштва и стуб државе мора да заузме изузетно важно место у очима исте. Држава мора највише да подстиче и помаже рођење првог, па другог, трећег детета. Укидање пдв-а на производе за бебе до треће године, бесплатна саветовалишта за родитеље и већа помоћ државе за најсиромашније родитеље, подстицаји су којима се јачају будуће породице. Не треба заборавити да држава треба да буде ослонац свим људима који због здравствених потешкоћа иду на вантелесну оплодњу.

Србија се мора борити против беле куге (морталитет нам је много већи од наталитета) и против одласка домаћих стручњака и занатлија у иностранство.

Наша земља је друга земља на свету, после Гвинеје Бисао из које млади, стручни и перспективни људи иду у бели свет трбухом за крухом, јер у овој и оваквој Србији има места само за привилеговане.

Ново лице Србије гарантује:

-право на бесплатну примарну заштиту свих грађана, без обзира на то имају ли или немају здравствену књижицу;

-минималне плате лекара од 1.000 евра и сразмерно повећање за остале запослене медицинске раднике – лекари и медицински радници једни су од највиталнијих стубова друштва, стога држава мора боље препознати њихов значај и обезбедити им најквалитетније услове за живот и рад;

-једнак приступ свих грађана свим нивоима здравствене заштите, без обзира на територијалне или друге административне баријере;

-увођење социјалних пензија за све грађане старије од 70 година који су без примања;

-пензионери су ти који су поднели највећи терет рада када је земља била у изузетно тешким и изазовним временима, те је увођење минималне пензије један од наших приоритета;

-враћање незаконито умањених пензија;

-доношење националног програма за повратак људи који су отишли из Србије;

-формирање државног Алиментационог фонда за финансијску подршку самохраним родитељима након покретања бракоразводне парнице;

-посебну заштиту за труднице и породиље;

-финансирање више покушаја вантелесне оплодње од стране државе;

-отварање Фонда за лечење деце – да завршимо са лечењем смс порукама;

-доношење новог Закона о раду, праведнијег према радницима;

-усвајање закона којим ће се регулисати положај и права учесника ратова уз исплату законом утврђених дуговања која постоје према овој групацији;

Реформа ПИО (Фонд за пензијско-инвалидско осигурање) је више него неопходна. Пензије су мале, са пензионерима се манипулише у предизборне сврхе, јер је велика већина њих на рубу егзистенције). ПИО фонд тренутно има 243 зграде и пословна објекта широм Србије, процењене вредности од 64 милиона евра. Реформа која је била у плану 2011. године, а која је имала интерес да Фонд зарађује од улагања у некретнине никада није спроведена. Режим је 2014. године донео закон да се приватизује имовина ПИО фонда. Донет је закон по коме у Управном одбору ПИО фонда већину више не чине послодавци, радници и пензионери, већ представници које именује Влада Републике Србије. Тако да је, уместо идеје да се од имовине Фонда ствара приход, започела њена распродаја. Пензије су стечено право и никада више не смемо довести наше пензионере на ивицу егзистенције. Ново лице Србије ће се на краће стазе борити за интересе пензионера тако што ће

спречити распродају имовине ПИО фонда и улагати у исту. Улагаће се у пословне зграде и бањски туризам. ПИО фонд ће стварати профит од којих ће бити повећена пензије. На дуже стазе ћемо се борити против беле куге, „одлива мозгова” и сиромаштва. Таква политика временом ће довести до стабилизације ПИО фонда.

Жене, као наше мајке, баке, сестре и супруге стуб су сваког друштва и морамо их заштитити од сваког облика насиља и дискриминације. Као превенција спречавања насиља у породици неопходна је координација између чланова породице и надлежних служби, да би што већи број породица сачувао од тежих сценарија. Отварањем већег броја сигурних кућа, увођењем строжијих мера за насиље у породици, те доступнијим и бржим правосудним деловањем у тој сфери спречавају се катастрофални сценарији којима смо преплављени ових година и осигурава безбедност наших жена.

Посебну пажњу ћемо посветити побољшању положаја људи са посебним потребама – они морају имати једнаку шансу за достојанствен рад и живот, зато ће се посебна средства издвајати за њихово боље интегрисање у друштво, запошљавање и пружање сваког вида подршке у свакодневном функционисању.

Ратни ветерани су хероји коју ниједна досадашња власт није препознала нити им се адекватно одужила и стога ћемо им обезбедити потребну финансијску подршку и бенефиције при запошљавању, а пензије увећати.

РЕФОРМА БЕЗБЕДНОСНОГ СЕКТОРА

Гарантујемо:

- потпуну деполитизацију сектора безбедности и суштински цивилну контролу, која ће за резултат имати стварање система безбедности ван домашаја партијског утицаја, како би сектор безбедности био стручан, професионалан, у служби државе, не власти;
- реформу сектора безбедности и формирање јединствене обавештајне агенције;
- отварање досијеа служби безбедности и утврђивање злоупотреба у сектору безбедности у претходном периоду;
- побољшање материјалног положаја свих припадника сектора безбедности;
- очување независности, суверености и војне неутралности Републике Србије;
- задржавање професионалног карактера Војске Србије уз јачање активне резерве и побољшање материјално-техничке опремљености.

СПОЉНА ПОЛИТИКА И САРАДЊА СА СРБИМА У РЕГИОНУ

Србија је исток западу, а запад истоку. Наша земља је најзападнија земља у којој се велика већина становништва изјашњавају као православни хришћани. Наша земља треба истовремено да буде национална и грађанска. То су две шине које не иду једна без друге и на којима почивају модерне државе.

Ново лице Србије се залаже за политичку неутралност. Спољну политику Србије треба да дефинишемо кроз четири стуба који репрезентују велике силе – Вашингтон-Брисел-Москва-Пекинг.

Залагаћемо се за враћање организоване обавештајне службе у оквиру Министарства спољних послова, као и формирање посебног министарства за Србе у дијаспори и региону.

Русија и Кина, као једне од највећих светских сила, имају економске и политичке интересе у југоисточној Европи, па самим тим и у нашој земљи. Они се некада поклапају са нашим националним интересима, а некада не. Исто то важи и за интересе САД-а и ЕУ.

Русија и Кина поштују Устав Републике Србије, у чијој преамбули се налази да су Косово и Метохија саставни и неотуђиви део Републике Србије, као и Резолуцију 1244. Интереси Русије су очување Републике Српске, као и успостављање добрих односа Црне Горе са Србијом. Економски интерес Србије са Русијом заснован је на енергетској политици и гасоводу, а са Кином на Путу свиле. Мана у економским односима Србије са Русијом јесте лоша приватизација НИС-а, а са Кином непоштовање закона, радника и животне средине од стране кинеских инвеститора. Првенствено Кина, али и Русија не треба да буду узор Србији око ствари као што су демократија и људска права.

Европска унија је највећи мировни пројекат у модерној историји. Она гарантује слободан проток роба, услуга капитала и људи. У Европској унији грађанска права представљају основ функционисања њених држава-чланица, те и јесу на највишем нивоу у поређењу са целим светом. Србија је зависна од Европске уније, јер је окружена земљама чланицама ЕУ. Наше комшије се развијају брже од нас. Најпре због тога што су чланице ЕУ. Европској унији тренутни интерес није проширење, па не треба да будемо сервилни у мери у којој смо до сада били. Првенствено у питањима везаним за Косово и Метохију, као и угрожавање продице као основне ћелије друштва путем доношења закона под плаштом људских права, а заправо угрожавањем истих. Такви закони нису у складу са нашом културом, традицијом и обичајима.

Братство и пријатељство са Русијом треба да тражимо кроз православље и словенство, са европским народима кроз историју, културу и борбу за Де Голову Европу. За Европу суверених европских држава која почива на три стуба: Париз-Берлин-Москва. Једино таква Европа и европски народи могу да опстану у временском периоду где је САД суперсила, а Кина сила у експанзији. Додирне тачке савезништва са САД-ом треба тражити кроз савезништво у оба светска рата, нашу дијаспору у САД-у, као и кроз велико пријатељство некадашњег америчког председника Вудро Вилсона и нашег великог научника, конзула и мајстора Михајла Пупина, чијом је заслугом Банат припао Србији.

Због оваквих констелација снага у међународним односима најбоље је дефинисати спољну политику кроз комуникацију са четири политичка центра: Вашингтон-Брисел-Москва-Пекинг. Једино на овакав начин у овом тренутку можемо да задржимо национални интегритет и суверенитет, а да при томе будемо елементарно демократска земља и демократско друштво. Национално и демократско не иду једно без другог. Национално без демократског води у шовинизам, а демократско без националног у аутошовинизам. Ово је позитивно балансирање у међународним односима, на супрот негативном које сада имамо. У Србији је успостављен неолиберални комуно-фашизам. Систем у Србији је комбинација феудализма и робовласништва са једне стране, и, социјализма и комунизма са друге стране.

Србија мора имати јаку везу са својом дијаспором. Срби у расејању су привржени својој матици, и треба их везати за њу нераскидивим културним и економским спонама. Улагање српске дијаспоре у српску привреду може да буде од виталног економског и националног интереса. Србија мора штитити политичка права Срба у региону, како непосредно, тако и посредно, путем међународних институција и организација. Као народ се морамо борити за очување Републике Српске, за идеју да Срби из Црне Горе живе слободно, да буду конститутивни народ у тој држави. Као народ и држава никада не смемо заборавити „Жуту кућу”, Кошаре, Братунац, Кравицу, Олују, Јасеновац, Јадовно, Новосадску рацију.

БОРБА ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА, КРИМИНАЛА И КОРУПЦИЈЕ

Држава се мора борити свим расположивим средствима против тероризма, организованог криминала и корупције, зарад сопствене безбедности.

Безбедност је одсуство опасности. Нама су потребни озбиљни стручњаци из ове

области који ће се борити за мир, тако што ће сваку кризну ситуацију спречити да прерасте у конфликт.

У оквиру реформисаног безбедносног сектора и нове обавештајно-безбедносне агенције треба ставити акценат на заштиту од теористичких група и организација које су мотивисани политичким, верским и етно-сепаратистичким мотивима.

Неопходно је донети нову стратегију борбе против мафије, криминалних организација и организованих криминалних група. Морамо кроз школу, културу, спорт и јачање породице смањити пораст малолетничке деликвенције.

Корупција је системски проблем у нашој земљи. Сви запослени у јавном сектору ће морати да докажу како су стекли диплому, као и како су се запослили.

Свако ко има преко милион евра у готовини, покретној или непокретној имовини мораће да докаже порекло новца.

Лустрација је неопходна за све политичке субјекте који крше демократске принципе државности, људска права и за оне који злоупотребљавају службени положај.

ДРЖАВНА УПРАВА И ЛОКАЛНА САМОУПРАВА

Гарантујемо:

- директан избор градоначелника и председника општина;
- веће буџете и надлежности за локалне самоуправе;
- децентрализацију јавних прихода;
- омогућавање дијаспори да гласа путем поште или електронским путем;
- реформу јавног сектора кроз усвајање стратегије развоја и програма пословања за сваку област и јавно предузеће;
- укидање забране запошљавања;
- запошљавање јавних службеника искључиво путем јавних конкурса;
- увођење транспарентног система награђивања и напредовања запослених на основу резултата.

ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Гарантујемо:

- издвајање најмање 1% БДП-а за заштиту животне средине;
- стварање јединствене Агенције за заштиту животне средине са извршним овлашћењима, која ће омогућити санирање и регулисање депонија и контролу предузећа која експлоатишу природне ресурсе, уз могућност моменталног привременог затварања погона за које се утврди да нарушавају животну средину;
- заустављање изградње свих мини-хидроцентрала до изналажења начина да се не угрожава животна средина;
- забрану коришћења генетских модификација за потребе исхране, као и производњу такве хране;
- примену алтернативних извора енергије – ветра, сунца, воде, биоенергетских материјала и строгу забрану производње нуклеарне енергије;
- доношење закона по словеначком моделу да вода буде проглашена јавним добром које ће бити искључиво у власништву грађана наше земље;
- доношење закона по коме једна трећина сваког новог насеља мора бити под зеленим површинама;
- заустављање нелегалне сече шума и уништавања биодиверзитета националних паркова, река и језера.

РАЗВОЈ КУЛТУРЕ И СЛОБОДА МЕДИЈА

Ново лице Србије се залаже за здрав и нормалан систем друштвених вредности, а развој културе и слобода медија су предуслов за такав систем.

У нормалном систему друштвених вредности, ријалити програм, пропагандне политиканске емисије и црну хронику заменили би људи из научног, културног и политичког (не политиканског) живота. Постојале би едукативне и дебатне емисије у којима би се водио цивилизован дијалог. Слушала би се квалитетна музика, а не шунд и кич. Гледали би се квалитетни филмови, а не млаке и патетичне серије. Медијски садржај у којем се налази шунд и кич програм, турбо фолк музика и ријалити програми, као и жуту штампу, треба екстра опорезовати. Телевизијама са националним фреквенцијама треба забранити емитовање ријалити програма пре поноћи.

Од екстра пореза треба финансирати културу, пре свега извођаче изворне народне

музике, класичне музике, квалитетне домаће филмове и серије, позоришта, едукативни и дечији програм. Треба преиспитати националне фреквенције свих телевизија.

Министарство културе и информисања мора непристрасно да се односи према уметницима, како би њихов таленат и дар од Бога дошао до изражаја. Тако би се и смањила друштвено ангажована уметност која неретко прерасте у пропаганду.

Српска култура ушла је у 2023. годину са најмањим буџетом у последњих двадесет година – у односу на прошлогодишњих 122,87 милиона евра, сада је за културу опредељено 120 милиона, дакле, готово три милиона евра мање. Процентуално, тај постотак се од 0,72 одсто издвајања из укупног републичког буџета у 2022, који се сада спустио на 0,66 одсто. Срамотан однос према култури и образовању односи и прве жртве у овој земљи и њихово урушавање мора што пре да престане. Свакој цивилизованој и развијеној земљи култура и образовање спадају у стубове друштва, те средства за њих морају бити значајно већа и утрошена у развој и доступност, како у земљи, тако и у дијаспори.

Неопходно је, пре свега, заштитити ћирилично писмо од изумирања, у чему ће помоћи отварање Националног центра за књигу, чија би улога била подстицање стварања и ширења квалитетних дела путем бројних система подршке онима који су укључени у процес стварања књиге (аутори, издавачи, књижаре, библиотеке, организатори књижевних догађаја). Локалне библиотеке морају бити центар културног живота малих места, као и домови културе који су некад били стециште културно-уметничких програма, и зато их треба обновити и финансијски помоћи.

Наши културни центри у дијаспори, услед дугогодишње небриге, на корак су од гашења, и стога је неопходно обновити их новим улагањима у програме и дешавања, како би наши грађани у дијаспори били увек духовно и културолошки близу матици Србији.

Од круцијалног је значаја ојачати и дати већи легитимитет организацијама које су деценијама бастион очувања и напредовања културе – САНУ, Матица српска, ПЕН, УЛУС, итд.

Статусе уметника, писаца и преводилаца такође треба регулисати новим законом и омогућити им већу видљивост у медијима и друштву.

МОДЕРНИЗАЦИЈА ОБРАЗОВАЊА И БОЉИ ПОЛОЖАЈ МЛАДИХ

У Србији треба образовање треба да се либерализује, да ученици и студенти, у средњим школама и факултетима, имају што више изборних предмета, да постоје различити наставни планови, интерактивна настава у малим групама. Млади људи треба да се подстичу да развијају креативност и критичко мишљење, као и да уче са разумевањем због знања, а не звања.

Средњошколско образовање треба да буде обавезно. Треба преиспитати дозволе за рад и акредитације свих високошколских установа у Србији, како приватних, тако и државних. Куповина диплома, плагирање доктората и корупција на факултетима треба да буде најштрије санкционисана.

Положај наставника и професора мора бити побољшан, јер су они ти који образују генерације које ће водити друштво у просперитет. Побољшање мора имати два вида – наш наставни кадар мора бити заштићен од притисака политичких моћника, како локалних тако и државних, родитеља и самих ученика – у Царевини Јапану значај улога учитеља и наставника изједначен је са значајем министара! Потом, њихов материјални статус мора одговарати изузетно важном и озбиљном послу које обављају, тако да плате морају да испрате то.

Вршњачко насиље мора бити санкционисано, а решавање тог проблема боље координисано од стране родитеља, школе, социјалних служби и психолога. Зато је неопходно отварање Националног психолошког центра за подршку родитељима и деци.

Србији је потребна национална академија, на којој би предавали најстручнији и најкомпетентнији професори из земље и расејања, а коју би похађали најбољи српски студенти. Нама је потребан српски Харвард! Национална академија би требала да буде државни пројекат, чији би акционари, поред државе, требали да буду и универзитетски професори који предају на њој. Инвестиција у знање је инвестиција у будућност!

Како држава не би продуковала профиле и занимања која јој нису потребна, факултети морају имати бољу сарадњу са послодавцима, те Министарство образовања у координацији са Министарством економије мора израђивати петогодишње планове и пројекције недостајућих и потребних занимања, како би се средњошколци боље оријентисали при избору занимања. Такође, обезбеђивање стручних пракси као припреме за запослење, по немачком моделу, треба постати

пракса и у нашим средњим школама и факултетима. Не смемо дозволити да нам млади стручњаци одлазе из земље!

За науку такође треба издвојити значајна средства – наши научни центри и институти невидљиви су на мапи државе, а управо су они покретачи иновација.

Положај студената треба да се побољша – обнова студентских домова и организација студентског живота у њима један је од приоритета када је реч о квалитетном образовању, као и изградња нових домова за ученике и студенте. Студентима треба обезбедити погодности при куповини, одласцима на културне догађаје, концерте.

Србија је земља у којој је најмања друштвена покретљивост у читавој Европи у последње 43 године. Млади без партијске књижице владајуће странке или јаке породичне везе не могу пословно да се остваре. Квалитетни људи не могу да добију прилику да дођу до изражаја од климоглаваца и такојевића чије су породице учаурене у систем од 1945. године. То је ралог беле куге, одлива мозгова, пораста криминала. Људи су највећи ресурс ове државе, зато се морамо борити против паразитског система, партијског запошљавања, буразерске еконимије, и наравно, корупције.

СПОРТ

У Србији треба да се искористи популарност колективног спорта, тако што би се правила школска спортска друштва. Деца би од малена била сачувана од улице и криминала, а притом би им се развијао колективни дух. Школски спорт би био добар темељ професионалном спорту. Стога треба улагати у спортске објекте за најмлађе – школе спорта морају бити отворане и делом спонзорисане од стране државе и мора их бити више у локалним местима.

Спортска мафија једна је од најактивних у нашој земљи и зато се њој мора стати на пут.

Неопходно је проверити регуларност и рад спортских кладионица и смањити њихово присуство на минимум у области деловања образовних установа, вртића, болница, верских и културних објеката.

Наши највећи клубови који већ имају спонзоре морају да се приватизују, а средства

да се преусмере на развој осталих спортских удружења која се годинама довијају да обезбеде резултате, а раде у изузетно тешким условима – ватерполо, одбојка, атлетика, стрељаштво, борилачки спортови само су неки од спортских дисциплина чија је реализација озбиљно угрожена. Држава мора подржати своје младе шампионе и пружити им могућност да остваре блиставе каријере!

Спорт је активност која не само да помаже младима у развоју свог ума и тела већ преусмерава појединца на здравији начин живота и зато нам је потребно више спортских терена, поготово у мањим местима, и кампања које би усмериле младе ка бављењу спортом, како би се склонили са улица, из кладионица, са интернета и заштитили од штетних утицаја којима су свакодневно изложени.

Отварање спортских академија широм наше земље, као и центара за рекреацију наших старијих суграђана један је од приоритета Новог лица Србије.

Ми, грађани и грађанке Републике Србије, удружени у Ново лице Србије, желимо да покренемо процес темељних промена постојећег система, на основу изложеног Програма. Вођени визијом, начелима, циљевима и идејама нашег Програма, наступамо са оптимизмом и новом енергијом, одлучни да дамо кључни допринос обнови и препороду нашег народа и државе. Уверени у исправност и коначну победу наших програмских циљева и идеја, са великим поштовањем излазимо пред народ Србије и тражимо вашу подршку.